દીલપસંદ કવ્વાલ.

ઉર્ફે

દીલફરેબ—માશુક.

લીખનેવાલે ઓર છપાનેવાલે,

મી બદરૂદીન હુસેનુદીન નીઝામી.

બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર.

ઠે. ત્રણ દરવાજા—અમદાવાદ.

પેહલી બાર. (રજીસ્ટર હય) જીલ્દ ૨૦૦૦

સને ૧૩૩૭ હીજરી. સને ૧ ૧૯

Shri Jain Vibva Vijay Printing Press

Reichy Road- AHMEDABAD

Printed By Popatlal Amathabhai Shah.

ફી. રૂ. ૦—૨—૦

દીલપસંદ કવ્વાલ.

દીલફરેબ માશુક.

બીલકુલ નઈ કવ્વાલી.

ઉસ ને કહા તુ કોન હે મેને કહા શયદા તેરા.
ઉસ ને કહા મતલબ હે કયા મેને કહા શયદા તેરા.
ઉસ ને કહા ફિરતા હે કયું ગલ્યોંમેં મેરી રાત દિન
મેં ને કહા મે દેખ હું વોહ આરેઝે ઝેબા તેરા,
ઉસને કહા હરદમ તુઝે ઇસ આશેકી સે કામ કયા,
મૈ ને કહા મૈ મસ્ત હું ઔર હું મેં મતવાલા તેરા.
ઉસ ને કહા સચ સચ બતા વહશી તુ કબ સે હો ગયા,
મૈ ને કહા જબ સે નઝર આયા મૂઝે જલવા તેરા.

ગજલ કવ્વાલી.

અરમાને દિલ નિકલના દુશ્વાર હો રહા હય,
પહેલુમેં મેરે તકિયા દીવાર હો રહા હય,
કયા ખુબ દિલ લગી હય વ અદા ભી કુછ નહીં હય,
ઇકરાર કરતે કરતે ઇન્કાર હો રહા હય,
વોહ દેખતે હુંય મુજકો ચીલમન ઉઠા ઉઠા કર,
બે હોશીઓંકે સદકે દીદાર હો રહા હય,
બિસમિલ મિસક રહે હુંય જખમી તડપ રહે હય,
અન્દા જે ચશમે જાનાં તલવાર હો રહા હય,
કિસ મસ્તકી નિગાંહે દેખી હુંય શોક તુને,
દીવાના બન રહા હય સરશાર હો રહા હય.

કવ્વાલી.

પડો કલમાં મોહમ્મદકા મોહમ્મદ નામ લેલે કર,
મોહમ્મદકો કરો રાજી મોહમ્મદ નામ લેલે કર;
ઉમર ફારૂકને કયસા મીટાયા કુફરે જુલમતકો,
જગાયા દીન અહમદકા મોહમ્મદ નામ લેલે કર,
હમારે વાસ્તે સર દે દીયા સીબતે પયંબરને,
કરો તુમ જાનકો કુરબાં મોહમ્મદ નામ લેલે કર;
યેહી હે આરજુ મેરી કે જા હજરતકે રોજેપર,
કરૂં મેં શુક્રકે સીજદે મોહમ્મદ નામ લેલે કર;
અગર ઝાડુ કશી રોજે મુબારકકી મીલે મુજકો,
તો ઝાડુ અપની પલકોંસે મોહમ્મદ નામ લેલે કર;
તુમેહ અએ મોમીનો લાજીમ હે રહો હજરતકી ઉંમતમેં,
મીટાવો કુફ્રકો તુમભી મોહમ્મદ નામ લેલે કર;
દરે જન્નતપે પુંછા જાએગા હો કીસકી ઉમતમે,
બતાદું મેં નબી અપના મોહમ્મદ નામ લેલે કર.

ગજલ ઉમ્દા.

ઉમ્મત તેરી મુજરીમભી દોઝખસે બરી નીકલી
રેહમતકી કસોટીપર ખોટીભી ખરી નીકલી
આગે મેરે માલીકકે મુજરીમ મુઝે ઠેરાયા
અય નફ્સ યેસબ તેરી બેદાદગરી નીકલી
હરશેમેં તેરા જલવા અય નુરે ખુદા દેખા
કવનેનમેં સબ તેરી યે જલ્વ ગરી નીકલી
વાકેફ ન હુવા કોઈ બેહોશીકી હાલતસે
વાકેફ મેરી હાલતસે કુછ બેખબરી નીકલી
કબ દેખ સકા કોઈ હઝરતકી હકીકતકો
બીના ઇભી આંખુંકી એક બે બસરી નીકલી.
જોશય હય ખુદાઇમેં એક નુરકા પરદા હય,
હર નુરકે પરદેસે શાને બશરી નીકલી

મેહ શરમેં હરેક મુજરીમ બખશીશ સેફલા ફુલા
બેતી તેરી ઉમ્મતકી જલ બુઝકે હરી નીકલી
ઉમ્મત તેરી જન્નતકો જાતી હય ઉજી કંચલી
સુરતમેં તો ઈન્સાંથી સીરતમેં પરી નીકલી
જોશ ઉલફતે એહમદકા દીલસે ન ગયા દમ ભર
મએ કેફકે પ્યાલેમેં હરવક્ત ભરી નીકલી

ગજલ ફડકતી.

મુઝેભી હબીબે ખુદા બખ્શવાના
ન તુમ્સા મીલા કોઇ દેખા ઝમાના
અંધેરીસી મરકદમેં ઘબરા ન જાઉં
મુઝે ચાંદસી અપની સુરત દેખાના
બહોત સખ્ત હે ગરમીએ રોઝે મેહશર
મેરે સરપે રહમતકા હો શામ્યાના
ભડકતા હય દોઝખ નીકલતે હંય શોઅલે
જલામેં જલામેં બચાના બચાના
ખીઝર તુમ કોઇ રાહ અયસી બતાદો
મદીનેમેં હો રાત દીન આના જાના
પડા રેહને દે ગ અપને મકાં કે
કહાં હે તેરે આશકોંકા ઠેકાના
કભી અસવદે પાકપર બોસા દેના
કભી ઝમ ઝમા આબે ઝમ ઝમ પેગાના
મેં હું તાલિબે શોક પાબોસે હઝરત
મેરા ઉન્કે કદમુંપે મદફન બનાના
ચલામેં જો મેહ પ્રીલસે બોલે યે હઝરત
વોહ જાતા હય અકબર બુલાના બુલાના

દીલકશ ગજલ.

જહાં મેં લાખું હસીન દેખે મગર વો સાજન કમલવાલે
ન રંગ તુજસા ન રૂપ તુજસાન તુજ સાબે બનુ કમલવાલે
પહુંચી પેયાં કરૂંભી મીન્તાં ચરન પકડકે ન જાને દુ…

કોઇ ન દેખા તુજસા રંગીલા મગરવો સાજન કમલયાવાલે
વો રેન કાલી ફીરાકવાલી સજરીયા સુની પે કયુ ન તડપું
કભીતો સપનેમે તુમ દયાસે દીખાઓ દરસન કમલયા વાલે
રમાકે ધુની લગાકે સેલી કફનીયા પહેની લકે બખાકર
જોગનીયા બનકર તલાશમે હું બનબન ઢુંડત કમલયા વાલે
ખુલાલો દવારે પે આપ મુજકો પજાન ભીતરસે મેરી છુટે
પીછે પડી હે કાલુ બલાકે યે હીન્દ બહેરન કમલયા વાલે

નઈ કૌવ્વાલી નઅતીયહ.

ખોદાને કયા બનાઇ નુરકી સુરત મોહમ્મદકી.
નઝર આતી હય પરદે પરદેમેં રંગત મોહમ્મદકી,
ખોદા જબ ખુદ યે ફરમાએ કે હે જન્નત મોહમ્મદકી,
કભી દોઝખમેં જા સકતી નહી ઉમમત મોહમ્મદકી.
ન હમ જન્નતમેં જાયેંગે ન હમ દોઝખમેં જાએંગે,
ખડે દેખા કરેંગે હશ્રમેં સુરત મોહમ્મદકી.
ન શાહી કી તમન્ના હય ન ખાહિશ સલતનતકી હય,
તમન્ના હય કે મિલ જાએ મુઝે ખિદમત મોહમ્મદકી
વોહી આંખોમેં આંખે હે કે જીનમેં શકલે એહમદ હો
દિલોંમે દિલ વોહી હે જીસમે હો ઉલફત મોહમ્મદકી.

નઈ કવ્વાલી.

આમાદએ કત્લે મન આં શોખ સિતમગારે,
ઇ તુર્ફા તમાશા બીં ના કર્દા ગુનહગારે,
ગર નામો નેશાને મન પુરસંદ બેગો કાસિદ,
આવારએ મજનુને રૂસ્વા સરે બાઝારે.
અઇ ઈસએ બીમારાં અઝ હિજરે તો રન્જુરમ.
શાયદ ન ખબરદારી અઝ હાલતે બીમારે,
ખ્વાહી કે શેફા બાશદ બીમારે મોહબ્બતરા,
યક જુરઆ ખોદારા દેહ અઝ શરબતે દીદારે.
અઝ કુચએ મઅશુકહ બાસાઝ "મોનીર" આયદ
સર બર કફો જાં બર લબ દિલદાર બ અઇયારે.

કવ્વાલી—શયદા.

આગમેં ગીરનેસેં કયા મએ કહી જલ જાઉંગા,
નામ લેકર મેરે ખ્વાજાકા નીકલ જાઉંગા.
ઈશકમેં ખ્વાજાકે વો વજદ નહીં હુય મુઝકો.
કે સંભાલેસે કીસીકે મંએ સંભલ જાઉંગા
લાખ બેહકાયે કોઇ ખ્વાજાકી જાનીબસે મુઝે
મએં અકીદા નહીં ઉસકા કે બદલ જાઉંગા.
બનકે બયેઠુંગા મંએ દરગાહે ખ્વાજા સાહેબ.
ફીર વહાંસે કભી ટાલે નહીં ટલ જાઉંગા.
જલવએ હજરતે ખ્વાજા હુએ નજરમેં મેરી,
ઉસકો લેકર મંએ ગીરૂંગા તો સંભલ જાઉંગા
દીલ યેહ કહેતા હુએ કે અજમેર ચલુંગા લેકીન
લોટ આનેકે ઇરાદેસે મચલ જાઉંગા
બે તલબ ખ્વાજા કે મુમકીન નહીં જાના મેરા,
જબ બુલાયેંગે મુઝે સરકેહી બલ જાઉંગા.
ઇસી ઉમ્મેદમે બયઠાહું મંએ અબતક શૈદા,
આજ બુલવાયેંગે ખ્વાજા મુઝે કલ જાઉંગા.

કવ્વાલી.

ફિરાકે જાનામેં હમને સાકી લહુ પીયા હુય શરાબ કરકે,
તપે અલમને જીગર જો ભુના તો હમને ખાયા કબાબ કરકે,
નયા કરિશ્માં નઇ અદાએ ગજબ હુય ઉસ ઇશ્વગરકે ગમજે.
જરા જો રૂખસે નિકાબ સરકી તો માર ડાલા હિજાબ કરકે.
મેરે જનાજેપે મેરા કાતિલ નમાજ પઢકે યેહ કહે રહા હુય,
લે અબતો સરસે અજાબ ઉતરા ચલાહું કારે સવાબ કરકે
ન ફુલ ભુલ ભુલ ખુશીસે હરગિજ જો ગુલકે ફુલા નહીં સમાયા,
ગયા વોહ અતારકી દુકાં પર ફિર ઉસને એચા ગુલાબ કરકે..
ઇધરતો મુંહસે સવાલ નીકલા ઉધર સિતમરને બાત કાટી,
ઝલીલ હોના પડા હુય કયસા સનમકો હાજીર જવાબ કરકે.
ફકીર મીસકીં ગદા ભિખારી કહાયે અયસે નસીબ મેરે,

જહે મુકદર પુકારતે હંય વોહ મુંજકો આલી જનાબ કરકે.

કવ્વાલી

સાકી તુ દીયે જા મય જીસ્કો તુ દીઆ ચાહે.
વોહ સબમેં સોહાગન હય જીસ્કો ક પીયા ચાહે.
સંકી મુઝે દોરેમે અપને જો લિયા ચાહે,
ઇસ ઢબકી પીલાદું મય પીતેહી પીયા ચાહે.
બસ જાન લિયા તુમકો પહેછાન લિયા તુમકો,
અબ કિસપે યેહ મન રીઝે અબ કીસ્કો જીયા ચાહે.
સદમા તો નહી મુઝકો સર મુંડ ચલા જાઉં,
મંય દિલતો મસે દેદું વોહભી તો લીઆ ચાહે.

ગજલ—આસી.

તેરે અંદાસુને મારા મુજે બાગન બનકે,
જુલ્ફ પુર પેંચનેભી ડસલીયા નાગન બનકે.
તિરે ભીઝગાંને તેરે કર દિયા ઘાયલ મુજકો,
ચશ્મે જાદુને તેરે ઈશ્કકી ગોફન બનકે.
નિમ બીતમીલસા તડપતાહુ તેરે હીજરમેં જાં.
ગલેસે અપને લગાલે મૂઝે સાજન બનકે.
તેરી ફુરકતમેં જો સરજાઉં અગર અએ જાનાં,
પુલ તુરબતપે ચડાના મેરી માલન બનકે.
આસી મુસ્તાક હું કર સસ્લસે દિલશાદ મેરા,
વરના મહશર મેં રહુંગા તેરા દામન બનકે.

કવ્વાલી—નીજામી.

તલવાર ખુમેં રંગલો અરમાન રેહ ન જાએ,
બીસ્મીલ્યકે સરપે કોઈ એહસાન રેહ ન જાએ.
વાઅદા કીયાથા અય દીલ આનેકા આજ ઉસ્ને,
આરએશાંકા કોઇ સામાન—રેહ ન જાએ.
ભરભરકે જાય દે તુ હમ મય કશોંકા સાકી,
મેહફીલમેં કોઇ પીયાસા મેહમાન—રેહ ન જાએ.

બીલ્લાહ ઇસમેં આકાર તુમ અપના ઘર બનાલો,
દિલ ખાનએ ખુદા હય વિરાન—રેહ ન જાએ.
બીલ્લાહ અપને ઘરસે દુશમનકો તુમ નિકાલો.
ફીર સાફે ચમનમેં શયતાન—રેહ ન જાએ.
અબ કતલ કર ચુકે હો પામાલ લાશ કરદો,
યેભી તુમ્હારે દીલમે અરમાન—રહે ન જાએ.
વોહ તેગ લેકે આએ ગરદન સરકે બલ નીજામી,
ઉલ્ફતકા મઅરેકા હો મયદાન—રેહે ન જાએ.

ગઝલ.

ઉસીકો મીલા હુએ ખુદા ચુપકે ચુપકે,
જો કરતા હુએ અદા બુકા ચુપકે ચુપકે.
જો હુએ મેરી હાજત દિલા જલ્દ ઉસકો
ઇલાહી તુ કરદે રવા—ચુપકે ચુપકે.
ગુન્હા જો કે કરતે હુએ પે શીદા સબસે,
સજા ઉનકો દેગા ખુદા—ચુપકે ચુપકે,
બડા મરતબા ઉનકા મહશરમે હોગા,
જો દેતે હેં રાહે ખુદા—ચુપકે ચુપકે,
કુલ ઉમ્મતકે ખાતીર નમાજોમેં હુસકે,
દુવા કરતે થે મુસ્તુફા—ચુપકે ચુપકે,

કવ્વાલી

જો કાફીર બુતોકો ખુદા જાનતા હેં,
ખુદાકો ખુદા જાને કયા જાનતા હેં,
જો બુત પુજનેકા મજા જાનતા હેં,
વોહી ઇન બુતોકો ખુદા જાનતા હેં,
ભલા ગયેરકી ઇસમે કયા હય શીકાયત.
ફકત દુસરેકો સતા—જાનતા હેં.
મએ કહેતા હુ જબકુછ કહુ આપને જીકી,
તો કહેતે હેંયે હમ મદુવા—જાનતા હેં.

જો કુછ મએં સમઝતા હું વો સબ ગલત હુએ.
જો વો જાનતે હું એ ભજા જાનતા--હૈં.

ગઝલ-અશરફ.

દીલ પરદા નશીનોસે લગાયા ન કરીંગે
દર પરદા સીતમ ઉનકે ઉઠાયા ન કરીંગે
ગુસ્તાખ શબે વસ્લ હુવા જબકે મએં ઉનકા,
ફરમાયા કે ઘર હમ તેરે આયા ન-કરીંગે
ફીર હઝરતે દીલ કુચેયે જાનાંમે ચલે આપ,
ઇકરાર તો યેથા કભી ખાયા ન-કરીંગે.
દીલ ઉન્સે લગાકર અબસ હમ દેખીગે અશરફ.
અબ દાગે મોહબત કભી ખાયા ન-કરીંગે
ઝુમતે હએ અબસ હમ અદલ દેખીંગે અશરફ
કબતબ હમે સુરત વો દીખાયા ન-કરીંગે.

કવાલી.

ભુલ ભુલે કીસને કીયા ખાના યે વીરાના તેરા,
ક્યું હે ચીલ્લાના તેરા.
જાનભી જાએ તો આએજાન નહ ભુલુંગા તુઝે,
યાદ આંતા હે મુઝે.
આકે નાગનકી તરાહ ગોદમે બલખાના તેરા,
ક્યું હુએ ચીલ્લાના તેરા.
તપીશે હીજરમે દીલહી મેરા કાબુમે નહી,
તન કહીં જાન કહીં.
શમ્અરૂ લે ખબર અબ જલ ગયા પરવાના તેરા,
ક્યું હે ચીલ્લાના તેરા.
સુરખ રૂ બાગસે આતે હેં નજર કાલે ભંવર,
ક્યા પડા તુઝપે ખતર.
ઉજડા ઉજડા નજર આતા હે આશીઆના તેરા,
ક્યું હે ચીલ્લાના તેરા.
ભાર ભાર આતે હુએ જો અબદુલ કરીમ આંસુ તેરે.

સચ બતા યાર મેરે.
ક્યું હે ચીદલાના તેરા.

સહેરા.

સરપે બાંધે હુવે નવ શાહ જો આયા સહેરા.
હુરે ગીલમાને બડી ધુમસે ગાયા સહેરા.
લોગ હર સીમ્તમ સે દેતે હુયે મુબારક બાદી,
સબકી નજરોમેં હય ઇસ વકત સમાયા સહેરા.
મું છુપાને લગે ખુરશીદો કમર ગયેરતસે,
બાગબાં પુલોકો જબ ગુંદકે લાયા સહેરા.
ગુલે જન્નતમેં ભી ખુશ્બો નહી અયેસી હરગીઝ.
સબ ફરીશતોંને હુયે આંખોસે લગાયા સેહરા
ફરશસે અરશતક યે ગુલાગુલા શાદીકા હુવા,
અયેસા દેખા તો નહી હમને ખુદાયા સહેરા.

ગઝલ મશવર.

ઈન દીનો જોશે જાુનું હએ તેરે દીવાને કો
તોક જ નજીર .લીયે આતે હંએ પહેનાનેકો,
શાહરમેં અપને યેહ લયલાને મનાદી કરદી,
કોઇ પથ્થરસે ન મારો મેરે દીવાનેકો.
ખુને દીલ પીનેકો ઓર લખતે જીગર ખાનેકો,
યેહ ગીઝા મીલતી હએ જાના તેરે દીવાનેકો.
મન આકરતા.હએ મુજે યારકે ઘર જાનેકો
આગ લગ જાએ મસીહા તેરે સમજાનેકો.
અયે મુરબીર તેને હાથોંકી બલાયે લે લું,
ખુબ તસવીર બનાઇ મેરે દીઅલાને.ા.

કવ્વાલી બાકર.

તુમહારે હુસ્નકી જબતક બહાર બાકી હય,
જો ચાહો જુલમ કરો અખતીયાર બાકી હય.
ખુદાકે વાસ્તે સુરત દીખાદે એ જાલીમ

લબુંપે દમ હય તેરા ઇનતેઝાર બાકી હય
કીયા જો વસલકા ઇનકાર ખુલ ગયા હમકો,
તુમ્હારે દીલમે અબીતક ગુબાર બાકી હય
યેહ હસ્ય હય કે ચલો બાગ મયકશી હો જાએ.
શરાબ શીશેમેં હય ઓર બહાર બાકી હય.
ખુદાકે ફ્ઝલસે ઇતના તો હો ગયા હાંસીલ,
બુતોકો દીલમેં તો અબતક ગુબાર બાકી હય
તુમ્હારી આંખસેં સાબીત હુવા હય યે અકબર
શરાબે વસ્લકા અબતક ખુમાર બાકી હય.

ગઝલ

નીસ બીસમીલ છોડનેસે તુઝકો હાસીલ કયા હુવા,
આજ તેરા અએ પરી રૂ તેગ કાતીલ કયા હુવા,
અય ફુલક ઇસ ઝુલમસે કયા બઢ ગયા તેરા ઉદેજ,
ખાકમે હમકો મીલાયા તુઝકો હાસીલ કયા હુવા.
તેરે ગમમેં રોતે રોતે ધુલ ગયા સારા બદન.
રાત ભરમે હાલ મેરા શમા મહફીલ કયા હુવા
જાનકર ગોહર મીટાઇ આબરૂ ઇસ ઇશકને
છોડ બએઠે સબકો હમ દીલ તુમપે માયલ કયા હુવા.

કવ્વાલી સફદર.

યે ભુલ ગયા વો બુતે ખુદ કામ હમારા.
ઇસ શરમસે લેતા નહીં અબ નામ હમારા.
હમ દેખનેવાલે થે કીસી એકસી આંખેં,
કુછ કર ન સકે ગરદીશે અઇયામ હમારા.
જી ભરકે ન દેખી કભી આંખેં તેરી સાકી,
ઇસમેંસે ન લબરેજ હુવા જામ હમારા
અબ ચએન નહીં સીનેમે દીલકો કીસી પહેલુ,
વો દીદનીગાહ લે ગઇ આરામ હમારા.
રહી યુંહી ઉલફત જો જુબકે હુતાકી,
ન જાયગા સફદર યે સોદા હમારા.

ગજલ.

ઈશ્કકા ખંજર લગા હુએ દીલપે કારી ઇન દીનો,
જખ્મકી સુરત હુએ ખું આંખોસે જારી ઈન દીનો.
બાગમે જાતી હુએ ઉસ ગુલકી સવારી ઈન દીનો,
મુંહ છીપાએ ફીરતી હય બાદે બહારી ઇનદીનો
દે દે કે કસમ કુચયે કાતીલકો લે જાતા હુએ દીલ,
દુશમન અપના કર રહા હુએ દોસ્તદારી ઈન દીનો.
ભોલી ભાલી શકલ પર દીલ તડપા જાતા હુએ સનમ,
કપાહી સુરત હો ગઈ હુએ પ્યારી પ્યારી ઇન દીનો.
ઠંડી સાંસે ભરતા થા હરદમ એ ગુલ તેરે લીયે.
સચ બતા તેરી બહુન કેસર કહાં હુએ ઈન દીનો

કવ્વાલી અકબર.

ફજલે હક હે અહમદે મુખ્તારકે સાએતલે
શાને કુદરત હુએ નીહાં દિલદારકે સાએતલે.
હીજરતે કરતે હુએ અબતો મંજીલે જુલમાતકી.
જાતે હે વો જુલ્ફે અંબર બારકે સાએ તલે,
આશકોંસે ઇસ તરા મહેબુબ રહેતે હેં કરીબ
આંખસે પુતલી હે જું દીદારકે સાએ તલે,
હુએ ઉમીદે આતેફત અકબરકો રહેમતસે તેરી.
મગ ફિરત હુએ જુલમકે ઇક્રારકે સાએતલે.

કવ્વાલી

દુલા બન બયેઠે હુએ દાતાર પીયા આજકી રાત.
જીસકે દીદારકા શએદા હુયે ખુદા આજકી રાત.
ધુમસે લાતી હે દાતારકા સનદલ મખલુક,
અરશમે નુર છીટકતા હે ખુદા આજકી રાત.
સાઇલો કીજીઓ તુમ અપને મતાલબ હાસીલ,
મીરાંકે ફએજકા દરીયા હે રવાં આજકી રાત.
હુએ દાતારકા ચરચા હુયે પરસતાનકે બીચ

દેખને આતેહેં તો ઝુલફે હુતા આજકી રાત.
અર્જ કરતા હુએ યે સર અપના ઝુકાકર કલ્યર
બેડા કર પાર મેરા બહેરે ખુદા આજકી રાત,

કવ્વાલી—આશીક.

બાઇસે વહેશત હુઇ બેએતીનાઇ આપકી
તીનકે ચુનવાને લગી હમસે જુદાઇ આપકી
આપકી જાને બલા કયોંકર કટી ફુરતકી રાત
દીલ તલપ કર રહે ગયા જબ યાદ આઇ આપકી
ખુદ ગલા કાટું મુઝે ખંજર ઈનાયત કીજીયે,
દેખો દુખ જાયેગી યહ નાજુક કલાઈ આપકી
કરવટેં શબભર લીયા કરતા હું નીંદ આતી નહિં
રાતભર બેતાબ રખતી હુએ જુદાઈ આપકી
આશીકોંકે દીલપે ગીરતી હુએ હજારોં બીજલીયાં
દેખકર સીનેપે જંજીરે તિલાઇ આપકી.

ગઝલ—કલીયર.

ધુમ હુએ અરશપે વો શાને ખુદા આતે હુએં,
મીલને અલ્લાહસે વો શાહે હુદા આતે હુએં
કહા જીબરીલને ઈસાસે જીયારત કર લો,
ધુમહે આજ વો મહેબુબે ખુદા આતે હુએં.
સબ નબી કહેતે હેં આપસમેં ખુશીસે દેખો,
જીસકે મુસ્તાક હુએં વો હોશરૂબા આતે હુએં.
કહા ખાલીકને મલાએકસે મીટા દો ઝુલમાત,
આજ મેહબુબ મેરે માહેલકા આતે હુએં.
બક્ષ દેતા હું અભી ઉમ્મતે એહમદકો તમામ,
દમબદમ લબપે તેરે બદરૂદ હુજા આતે હુએં.

ગાયન.

રંડી નહીં કીસીકી યાર અયે ઘરબાર લુટાને વાલે
હુએ ઝુટા ઇસકા પ્યાર સબ નકલી કારોબાર.

ઇસમેં નફા નહીં હુએ યાર અયે ઘરબાર લુટાનેવાલે
ઇસને દેખા સેઠ હુએ જીસકો જાલમેં લાઈ અને ઉસકો
ખાકે માલ કહા તુમ ખીસકો અયે બેટા મુરગીવાલે,
જીસકે પાસથી ડેમ્બલર મોટર બસ મરગઈ રંડી ઉસપર
ફીર ઉસ્કા ઉડયા છપર છાકટ બનગયે મોટરવાલે.

ગાયન કાફી.

ગોરી કબતક કરોગી બહાનારે બહાનારે
તેરી ઉલફતમેં દીલ હુએ દીવાનારે–ગોરી૦
કમસીન તેરી જવાની જોબન ઉભારપર
નયના તેરે રસીલે સુરખી હુઅ ગાલપર
નાજો નખરેસે દીલકો લુભાનારે–ગોરી૦
સાડી તેરી પચરંગી ચોલી હુએ બુટેદાર
ચલતે ચલતે તેરા મુસકુરાનારે—ગોરી૦
કયોં છોડતે હો મુઝકુ તુમ હરવક્ત હરઘડી
મુરલી છીનાલ સમજે હો કરતે હો દીલ લગી
અએસી બાતોંસે હોગા ન મીલનારે—ગોરી૦
અચ્છા મેએં વઅદા કહતી હું તુમ જાઓ અપને ઘર
કલ આઠ બજે શબકો તુમ આના મેરે ઇધર
તબી આના તો સીટી બજાનારે—ગોરી૦
એક રાત બેયઠી મુંતજર આયે ના મહેરબાં
જબ અરધી રાત ગુજરી તો આંસુ હુવે રવાં
હાય કીસકુ કરૂં મએં રવાનારા—ગોરી૦
કુટનીકો સાત લેકે આઇમેં ઉનકે ઘર,
કુટની ને દેખ બોલી સોયે હુએં પલંગપર
કુટનીને ઇતના કહેકે ઓ તો ચલી ગઈ
મએં પાસ ઉનકે જાકર ખામોશ ખડી રહી
દીલમેં ડર હુએ કે કયસે જગાનારે
ગોરી કબતક કરોગી બહાનારે

કવ્વાલી શમસ.

પહેલુંમે મેરે ક્યા કરૂં દીલબર તો નહીં હુએ
ગુલસુરખ ગુલ કહેતે હુએં ગુલજબા નહીં હુએ
ઉડતા હુએ બહોત દેરસે ઘર પર મેરે દેખો,
આસ્કકે કોઇ દરકા કબુતર તો નહીં હુએ.
દીલ ચાતાહે ઉડ જાઉં મએ માશુકકે ઘરતક
પર ક્યા કરૂં ઉડનેકે લીએ પરતો નહીં હુએ.
સુનતાહુ કે બીન દામસે મીલતે નહીં માશુક
આશક હું મગર પાસ મેરે જર તો નહીં હુએ
પોંચા દીયા એક પલમેં મુઝે અરશે મોઅલ્લા
હાં શમસ જહાંમેં કોઇ દીલબર તો નહીં હુએ

ગાય . આતરીનાગ

આંખ લગા પરનારીસે તું હરદમ રહે હુશીઆરીસે
કુછલુત્ફ નહી ઇસયારીસે ઘર ઘરકે ધુસા અઇ આરીસે
ક્યા-સુખ મીલાયે યાર યહીપર બીટકે ચલતું મીલ જુલાક
નાકપેં હોસા ગાલપે ટપ્પડ મારૂં અબ મકકારીસે

કવ્વાલી રમઝાન

હુસન તેરા અએ સમન આખીર ફના હો જાએગા
છોડકર અપના વતન આપાહી અકેલા જાએગા
બાર બાર મત જાચના તું માનલે મેરા કહા,
ચાંદની છુપ જાયગી મયલા બદન હો જાએગા
ફુલકે ઢેલ કબ્રપર મેરે નમારા અએ સનમ
ખાક છન છનકે મેરા મેલા કફન હો જાએગા
બાદ મરનેકે મેરી યે લાશ મીલનેકી નહીં
હડડીયાં મેરી ચબાનેકો હુમા લે જાયગા
દીલમે આતા હયેકે દમમેં ફુંકું કોહે તુરકો
ખીયાલ આતાહે મુસા બે વતન હો જાયગા
ઇશ્કતો જાહેર કીયા તુંને રમજા શોકસે
ઇન બુતોંમે ઢુડનેસે ક્યા ખુદા મીલ જાયગા

ગજલ.

મુહબ્બત ઉસ સનમકી સુરતોંસે દિલમેં બસ્તી હય.
ખુદાકી શાન કઅબેમેં અજાયબ બુત પરસ્તી હય.
હુવા હય જબસે સોદા ઇસ અદૂને કુએ જાનાંકા
દિલે શયદાકો મેરે જુલ્ફ નાગન નક ડસતી હય
રિહા કરદે અરે સૈયદ ગુલશનમેં બહાર આઇ
કફસમેં દીદ ગુલકે વાસ્તે બુલ બુલ તરસ્તી હય
દુરંગી આઇના દિખલા રહા હય દેખ ઓ ગાફિલ
ઇધર નકશા અદમકા હય ઉધર તસવીર ખિંચતી હય
ગરજ શયખો બરહમનસે નહીં કુછ મંય તો કેહતા હું
ઇબાદત ખાના ભી ખાના ઇબાદત બુત પરસ્તી હય

કવ્વાલી ગૌહર.

ન તડપ ફીરાકે બુતમેં દીલે બેકરાર સોજા
કે ગુજર ગઇ શબ આધી નરક ઇન્તીજાર સોજા
ન તડપ ઝમીંપે ઝાલીમ તુજે ગોદમે ઉઠાલું
તુજે સીનેસે લગાલું તુજે કરલું પ્યાર સોજા
યે નસીમ થંડી થંઠી યે હવાકે સરદ ઝોકે
ઝે દે રહી હે લોરી મેરે ગમ ગુસાર સોજા
યેહ તેરે સદાય નાલે મુજે મુતનાહીમ ન કરદે
મેરે પરદા દાર સોજા મેરે રાજદારા સોજા
દફન કર ચુકે જબ તો લહદને યે નીદાદી
મુજે ઘર સમજકે અપના મેરે યારગાર સોજા
શબ વસલ ઉનકા સોના હજાર બાર ખુશહું
તુ અદાસે ઉનકી કેહેના કે ખુદાકી મોર સોજા
મુઝે ખુરલા રહા હે તેરા દમ બદમ તડપના
મેરા સાથ દેનેવાલે મેરે ગમ ગુસાર સોજા

ગજલ છોટીજાન.

શરબતે વસ્લ પીલા માઇ ડીયર કમ ટુમી
દરદે ફુરકતસે જીલા માય ડીયર કમ ટુમી

દેખ મુઝકો, ન જલા માઇ ડીયર કમ ટુમી
દીલકો વહશી ન બના માઈ ડીયર કમ ટુમી
મેંતો સદકેમેં તેરે હો ગયા આવારા વતન
તું કહાં હાએ ગયા માય ડીયર કમ ટુમી
ફસ્લે ગુલ આઈ હે અબ્ર આયા હે મોસમ અચ્છી
જામ પર જામ પીલા માઈ ડીયર કમ ટુમી
તેરી ફુરકતને બહોત ઝુલમ કીયા હે મુઝપર
મુઝકો કર ગમસે રીહા માઇ ડીયર કમ ટુમી
ઉઠ ગઇ હાએ જમાનેસે જબાને ઉરદુ
સબકો અબ વીર્દ હુવા માઇ ડીયર કમ ટુમી

ગઝલ.

અજમેર જાનેવાલે સબલોગ જા રહે હુંય
કીસમતકે ફુટે એક હમ આંસુ બહા રેહે હુંય
યારબ કોઇ ખબર યેહ આકર સુનાએ મુઝકો
અજમેરવાલે ખવાજા તુઝકો બુલા રહે હુંય
મુશતાકે દીદ દેખું વો ચહેરએ મુનવ્વર
રૂખસે નકાબ અપને ખવાજા ઉઠા રહે હુંય
સાકી બને હુંય ખવાજા સબકો પીલા રહે હુંય
જો માંગના હો માંગો ઉમ્મેદવાર દુનયા
સબકી મુરાદેં હકસે ખવાજા દીલા રહે હુંય
કયું કર ન બાતમેરી બનઆયે અએ અઝીઝો
બીગડે હુઓંકી કીસમત ખવાજા બના રહે હુયે
સાનીપે રહેમ કીજે લીલ્લાહ અબતો ખવાજા
મુદ્દતસે આપ ઉસકો દરદર ફીરા રહે હુંય

ગઝલ.

હાય ગરદનમેં મેરે પ્યારસે ડાલે ન ગયે
ઇદકે દીન ભી તો અરમાન નિકાલે ન ગએ
વસલનેગો તેરે અરમાન નિકાલે લાખોં
ફિર ભી કુછ રહ ગયે અએસે કે નિકાલે ન ગયે

ખલેશે ગેરસે ફુરસત ન હુઈ જીતેજી
તુમને કાંટે વો ચુભોયેકે નિકાલે ના ગયે

ગઝલ.

વસલકે અએશમેં સબ હિજરકે ગમ ભુલ ગયે
યાદ રગ્નાથા હમેં જીસકો વો હમ ભુલ ગએ
વાદએ વસલ કયામતમેં તો હોગા ઈનસાફ
વાં ભી કહીયેગા કે હમ તેરી કસમ ભુલ ગયે
લિખને બેઠે જો ઉનકેં હાલ પરેશાં દિલકા
હરફે મતલબકો ઉઠાતે હી કલમ ભુલ ગયે

ગઝલ અકબર

અજબયે ઇશકકા દોનુ તરફ અસર ફએલા
ઇધર ખયાલ ચલા ઓર ઉધર ચલી લયલા
શીયાહ પોશ જો કાબેકો કૈસને દેખા
હુવા ન જબ્ત તો ચીલ્લા ઉઠા કે યા લયલા
જમીન તુજમેં શહીદાને નાજ દફન તો હુએ
રહે ખ્યાલ કે ઉનકા કફન નહો મયલા
ગયા જો કાબેકો મજનું તો યેહ દોઆ માંગી
ઇલાહી મુજસે જુદા હો ન ઉલ્ફતે લયલા
લગી જો હશ્રમેં રીન્દોકો પીઆસ ચીખ ઉઠે
ખુદાકે વાસ્તે સાકી સુરાહીયો મયલા
સુના કે અકબરે મય કશને આજ તોબા કી
બપા હયે હલકએ રીંદામેં શોર વા વયલા
લુટી નહો કિસી દીલકી બસી હુઇ બસ્તી
વહાં બુલંદ હયે અકબર સદાએ વા વયેલા

કવ્વાલી અશરફ.

શોખીયાં બઝમમેં વો કરકે ચલે જાતે હેં
ચુટકીયોસેભી મેરે દીલકો મલે જાતે હેં
રેફ્હે વસ્લસે મહેરૂમ રહું ઇદકે દીન

મુદઇ યારસે મીલ મીલકે ગલે જાતે હેં
મેહરે મેહશર ન દીખાયે મઝે અપની ગરમી
હમતો ખુદહી તપે ફુરકતસે જલે જાતે હેં
જરતે દીલભી મેરા સાથ નહીં દે સકતે
મંઝીલે ઇસ્કસે ઘબરાકે ટલે જાતે હે
હોગા હાસીલતો કભી જામ મોહબત અશરફ
દરપે ઉસ શોખ કે હમ રોજ વલે જાતે હેં
કવ્વાલી અકબર.

હે નુરે મોહમદકી ઝલક રંગે ચમનમેં
રાબેમેં બેલેમેં ચમેલીમેં સમનમેં
ગર યેહી રહી આગ મોહબતકી બદનમેં
ઉડ જાઉંગા કાફુર લગાતેહી કફનમેં
ઉસ સરવરે આલમકે પસીનેકી ઝીયાસે
બુ મુશકે ખુતનમેં હે ચમક લાલે યમનમેં
બેકસ હું મએ આજીઝહું મદીનેમેં બુલાલો
મર જાઉંગા ઘુટ ઘુટકે કહી રંજો મોહનમેં
હીજરે શહે કવસરમેં મેરી જાન ગઇ હે
એક હસરતો અરમાંકી હે તસવીર કફનમેં
ફરીયાદહે ફરીયાદહે અએ દાવરે મેહશર
ઝોહરાકા ચમન લુટ લીયા શામકે બનમેં
હર સીમ્ત મોહમદકી રીસાલતકાહે શોહરા
કોહસારમેં બસતીમેં બીયાબાંમે ચમનમેં
અકબર હે મેરા નામ સનાખાને નબીહું
બુલબુલસા ચહેકતાહું ગુલીસ્તાને સરનમે
કવ્વાલી અકબર.

મુજરઈ રનમેં નબીકા લાડલા આનેકો હય
ફાતમા કા લાલ સુએ કરબલા આનેકો હય
સરપે તાજે નવ રતન ઓર હુલએ બાગે બહીસ્ત
હાથમેં શમશેર હએ શેરે ખુદા આનેકો હએ

નુર ચશ્મે મુરતુજા મકબુલે જાતે કીબરીયા
રાકબે દોશે મોહંમદ મુસ્તફા આનેકો હુએ
શાહને જાકર રનમેં ફરમાયા કે અય શીમરે લઇન
કર ન યે જુલ્મો સીતમ રોજે જઝા આનેકો હુએ
બાજ આ ડર કહરસે અલ્લાહ કે વરના અભી
ચરખપર ગરદીશ જમીપર જલજલા આનેકો હુએ
થી નીદાએ મુસ્તુફા પર સબ્ર બસ ઘબરા નહી
ખુલ્દ મેં અબ હમારે મ્હેલકા આનેકો હુએ
રૂહ પાકે પંજતનપર ભેજ અય અકબર દરૂદ
ઠંડી ઠંડી બાગે જન્નતસે હુવા આનેકો હુએ

ગાયન.

ગમકી છુરીયોંસે સીના ફીગાર ભયોરે
ચીંતામેં ડાર ગયો હોકે ખફા ગયોરે
ચલતે ચલતે પરીશાં બનાય ગયોરે
મેરા તો દેખકે દીલ તુજકો દારા હોતા હુએ
ઓરતું કયસા હુએ જાલીમકે ખફા હોતા હુએ
કયા યે ખફગીહી મોહબ્બતકા સીલા હોતા હુએ
યેહી તેવર રહે તો દેખીયે કયા હોતા હુએ
ચીંતામેં ડાર ગયો હોકે ખફા ગયો
દીલમેં રંજીશકે નશતર ચુભાય ગયોરે

ગજલ-રકીબ

ચાંદ ગાયબ હુવા ખુરશીદ નમુદાર હુવા
જલવગર કયું નહીં અબતક વ્હો મેરા યાર હુવા
શબકો સોયા થા વ્હો પહલુમેં મેરે રશ્કે કમર
સુબ્હકો પાયા નહીં જબકે મંય બેદાર હુવા
મોતસે મીલનેકા ઇકરાર કરૂંગા મઅેભીં
ઉસ મસીહાકો મેરે મીલનેમે ઇન્કાર હુવા
શમઅકી તરહસે જલજલકે હુવા મંયભી તમામ
રઓનકે બઝમે રકીબ આજ જો વ્હો યાર હુવા

કવ્વાલી.

મદીનેમેં મેરા યારબ મુકામ હોજાવે
વહીંપે ઉમ્ર દો રોજા તમામ હોજાવે
તેરી જનાબે મુકદસમે સરવરે આલમ
કુબુલ મેરા દરૂદો સલામ હો જાવે
હમેં હુએ દીલસે ભરોસા તેરી શફાઅતકા
ભલાહે આજહી ચવમુલ કયામ હો જાવે
જો જાન જાયે શહીદીકી તરેહ રવજે પર
તો આશકાને મોહંમદમેં નામ હોજાવે
યે આરજુ હેકે એક બાર જીનદગાનીમે
દરે હુજુર પે હાજીર ગુલામ હોજાવે
ખુદાકે વાસ્તે અબ તો નીગાહે લુત્ફ કરમ
ઇ ધરભી અય શહેવાલા મુકામ હોજાવે
જબાંસે કહેતાહું મેં લાઇલાહા ઇલ્લલ્લાહ
કરમ કરીમ ઇલાહી તમામ હોજાવે

ગજલ કવ્વાલી

દીલ હમને સનમકો દીયા નજરાના સમજકર
જાલીમને જલાયા ઉસે પરવાના સમજકર
મએનાલીજે ગોસા જો હુવા જુલફોંકા ઉનકે
જંજીરસે બંધવાદીયા દીવાના સમજકર
પહેલેતો મેરે સામને મું ખોલકે બયઠે
ફીર ફેર લીયા મું હમે બેગાના સમજકર
સાકી મેં તેરે સદકે મયે વસ્લ પીલાદે
આયા હું બોહોત દુરસે મય ખાના સમજકર
મનસુર ઇસી વાસ્તે કહેતા થા અનલ હક
સુલી પે ચડાયા ઉસે દીવાના સમજકર

ગઝલ મુઝતર

અસીરે પનજ્યે ઓહદે શબાબ કરકે મુજે
કહાં ચલા ગયા બચપન ખરાબ કરકે મુઝે

યેહ ઉનકે હુસ્નકો હુએ સુરત આફરીસે ગીલ
મઝબમેં ડાલ દીયા લાજવાબ કરકે મુઝે
કીસીકે દરદે મુહબ્બતને ઉમર ભરકે લીયે
ખુદાસે માંગ લીયા ઈન્તીખાબ કરકે મુઝે
મેરે ગુનાહ જીયાદાહ હુએ યા તેરી રેહમત
કરીમ તુહી બતાદે હીસાબ કરકે મુઝે
મએ ઉન પરદયે બેજાસે મર ગયા મુઝતર
ઉન્હોને મારહી ડાલા હિજાબ કરકે મુઝે

ગઝલ

ક્યા રંગ બીગડને લગા દુન્યાકે ચમનકા
બુલબુલકે બદલે ગુલપે હે ગુલ આઝો ઝગનકા
ક્યું છીનતા હે નખ્લસે ગુલ બુટોંકી ચદર
ગુલચીં તુભી એક રોજ હે મોહતાજ કફનકા
તુ પરદા [illegible] લાશોંકી ક્યુ ચાહે [illegible]
લાયા થા કહાં તુને લીબાસ અપને બદનકા
અએ બાદે ખીઝાં લુટતી હે ગુલઝારે દરખશાં
પર સીક્કા ચલેગા ન વહાં યહાંકે ચલનકા
નીસબત હે તુઝે રઓનકે ગુલઝારસે [illegible] ઝાગ
બીલ્લાક ન ખા મગજ તુ તીફલાને ચમનકા

ગઝલ

ફરમાયા ખુદા રંજ ન કુછ લાયે મોહંમદ
ફીરદોસમેં ચાહે જીસે લે જાયે મોહંમદ
ઉમ્મતમેં મોહંમદકી હો કયસાહી ગુનેહગાર
બખશુંગા મેં બેશક જીસે બખશાયે મોહંમદ
બખશુંગા ગુનેહગારકો મેહશરમેં કરમસે
એકબાર ઈશારેસે જો ફરમાયે મોહંમદ
હર તરહકી ખાતીર મુઝે મંઝુર હે ઉસકી
જો માંગે ક્યામતમેં વહી પાયે મોહંમદ

કેહદે તુ અપ જીબ્રીલ ન ઘબરાએ મોહંમદ
હાસીલ હો સભી તેરી તન્મનાએ મોહંમદ
દમ નિકલે તો મેં વકતે નઝઅ આપકો દેખું
ઓર વીરદે જબાં હોતો ફક્ત મેરે મોહંમદ
ઇસાક્રો ચરખે ચાર તો મુસાકો તુર થા
જેરે કદમ હે અરશે મોઅલાપે મોહંમદ
હાફીઝકી તો યા રબ યેહી દીન રાત દોઆ હે
એકબાર દીખાદે રૂખે જેબાયે મોહંમદ

છપકર   તૈયાર હય   જલ્દ ફરમાશ ભેજો.

તારીખ.

મક્કા મોઅઝ ઝમા

યેહ વો આલી મકામકી તવારીખ હય, કે જીસકે નામ ઓર બુઝુર્ગીસે તમામ ઈસ્લામીભાઈ વાકેફ હોંગે. ઇસ કીતાબમેં કઅબેશરીફ ઓર હરમ મોહતરમકી ઈમારતકા ઝીકર હય ઓર મસ્જેદુલ હરામકે શરાઈફ ઓર કરામાત ઓર અજાયબ હાલાતજો પેસ્તરકે ઝમાનેમે વાકેઅ હુવે હંય દરજ હંય. યેહ કીતાબમેં ચાર બાબ હંય.

બાબ પહેલા.

ફસલ પહેલી–અસ્માકે (નામુંકે) બયાનમેં ફસલ દુસરી–મક્કા મોઅઝ ઝમાકી આબાદીકે બયાનમેં ફસલ તીસરી–મક્કા મોઅઝઝમા ઓર મદીના મુનવ્વરાકી ફઝીલત ફસલ ચોથી-મક્કા મોઅઝઝમાકો વતન બનાનેમેં બી મકવાલ તુખતલીફ હંય. ફસલ પાંચમી–ઉન મુતબર–રીફ જગુંકે બ્યાનમેં જહાં દોઆ મકબુલ હોતી હય. ફસલ છઠી –મકકે કે મકાનાત ઓર ઝમીનકે બેચને ઓર કીરાયા લેનેકે હુકુમકે બયાનમેં.

બાબ દુસરા

ખાનએકા બાકી તામીરકે બયાનમેં, ઓર ચાહે ઝમઝમ ઓર ઉસ્કે શરફકે ઝીકરમેં, ઓર કઅબેકે જવાહીર ઓર ગીલાફું ઓર નઝરૂકી કેફીયતમેં.

બાબ તીસરા.

ઉસ બયાનમેં કે મસ્જીદ હરામકી વઝે પેહલે કયાથી ઓર ઉસ્કે બાદ કીસકદર બઢાઈ ગઈ ઓર જો મઝમુન ઉસ્કે મોતઅલ્લીક હય.

બાબ ચોથા.

આલે ઉસમાનકે કાયમ હોનેકા બ્યાન વગયરા વગયરા, ઓર બહોતસે હાલાત દરજ હંય. યે કીતાબ ગોયા મક્કા મોઅઝ ઝમાકી ગાઇડ હય જો સાહેબ હજ પઢ આય હંય ઓર જો જાનેકા ઇરાદા રખતે હંય, ઉન્કે લાએક હે યે કીતાબ બે ઇન્તીહા મુફીદ હય, મક્કા મોઅઝ ઝમાકે હાલાતસે વાકેફ હોનેકે લીયે ઇસ્સે બઢકર ઓર કોઈ કીતાબ નહીં, યેહ કીતાબ પેહલે અરબીમેથી બાદ ઉર્દુ હુઇ મગર ચુંકે ઉર્દુ નહીં જાનનેવાલે મુસલમાનભાઇ ઇનકા બાલીની ફેઝ નહીં ઉઠા સકતેથે ઇસ લીએ હમને ઇસકો ઉર્દુ ઝબાન ઓર ગુજરાતી હરફોંમેં ઉમદા ગ્લેજ કાગજપર છપવાઈ હય ઓર રંગીન પુર નકશો નીગારવાલે ટાઇટલકી ઉમ્દા પક્કી જીલ્દ બંધાઇ હય. ઇતની તમામ ખુબીયુંપર કીમત સીર્ફ રૂ. ૦–૧–૦

મીલનેકા પતા—
મીઆં બદરૂદ્દીન હુસેનુદ્દીન નીઝામી.
બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર.
ઠે. ત્રણદરવાજા—અમદાવાદ.